УДК 342
DOI https://doi.org/10.51989/NUL.2026.4.21

СТРОКИ В АДМІНІСТРАТИВНИХ СПРАВАХ ЩОДО ВСТУПУ, ПРОХОДЖЕННЯ ТА ЗВІЛЬНЕННЯ З ДИПЛОМАТИЧНОЇ СЛУЖБИ

Процько Максим Ігорович,
orcid.org/ 0009-0007-5434-6241
прокурор-стажист
Оболонської окружної прокуратури міста Києва;
аспірант кафедри службового та медичного права
Навчально-наукового інституту права
Київського національного університету імені Тараса Шевченка

Стаття присвячена питанню процесуальних строків у справах щодо вступу, проходження чи звільнення громадян України з дипломатичної служби. У роботі висвітлено питання поновлення процесуальних строків, переліку поважних причин для поновлення та визначення моменту, коли особа дізналася чи могла дізнатися про порушення своїх прав. Установлено, що процесуальним строком є проміжок часу, протягом якого особа має право звернутися до адміністративного суду із позовом. Строки виконують такі ключові функції як: забезпечення дотримання принципу правової визначеності, запобігання зловживанню процесуальними правами, дисциплінування учасників процесу та запобігання перевантаженню судів. За загальним правилом до спорів щодо вступу, проходження чи звільнення громадян України з дипломатичної служби застосовується місячний строк, як визначено нормою ч. 5 ст. 122 КАС України. Ключовою точкою відліку процесуального строку є момент, коли особа дізналася чи повинна була дізнатися про порушення своїх прав. Зазвичай це момент вручення наказу чи розпорядження, дата отримання листа або розрахунку особи при звільненні. При цьому судами України береться до уваги як факт того, що особа дізналася про порушення своїх прав, так і можливість особи виявити факт порушення (повинна була дізнатися). Рекомендовано доповнити КАС України статтею 123-1 із переліком поважних причин пропуску строку (наприклад, хвороба, мобілізація, необхідність здійснення догляду за близьким родичем, бойові дії тощо). Такий перелік має бути невичерпним, адже можуть бути і підстави, які законодавець не може передбачити заздалегідь. Наявність чітко визначених процесуальних строків не є обмеженням права особи на звернення до суду, а сприяє дотриманню принципу правової визначеності та дисциплінуванню учасників спору.

Ключові слова: *дипломатична служба, публічна служба, процесуальні строки, поновлення процесуальних строків, поважні причини для поновлення процесуальних строків.*

Protsko Maksym. Timelines in administrative cases concerning entry into, service in and dismissal from the diplomatic service

This article examines the issue of procedural timelines in cases concerning the entry into, service in, or dismissal from the diplomatic service by Ukrainian citizens. The paper addresses the restoration of procedural timelines, the list of valid grounds for such restoration, and the determination of the moment when a person knew or could have known of rights being infringed. A procedural timeline is the period during which a person has the right to bring a claim before an administrative court. Timelines serve the following functions: ensuring compliance with the principle of legal certainty, preventing the abuse of procedural rights, disciplining parties to the proceedings, and preventing the burdening. Usually, disputes concerning the entry into, service in, or dismissal from the diplomatic service of Ukrainian citizens are subject to a one-month timeline, as specified in Article 122(5) of the Code of Administrative Procedure of Ukraine. The key starting point for the procedural timeline is the moment when the person became aware, or ought to have become aware, of the infringement of rights. This is usually the moment an order or directive is served, the date a letter is received, or the date of the individual's final pay settlement upon dismissal. In this regard, the courts of Ukraine take into account both the fact that the individual became aware of the infringement

of rights and the possibility for the individual to have discovered the infringement (should have become aware of it). Article 123 of the Code of Administrative Procedure of Ukraine provides for the possibility of restoring procedural timelines where there are valid reasons. However, the legislation does not specify a list of reasons recognised as valid, and whether reasons are valid is, in practice, determined at the discretion of the court hearing the case. We recommend amending the Code of Administrative Procedure of Ukraine by adding Article 123-1, which sets out a list of valid reasons for missing a deadline (for example, illness, mobilisation, the need to care for a close relative, hostilities, etc.). Such a list should be non-exhaustive, as there may be grounds that the legislator cannot foresee in advance. The existence of clearly defined procedural timelines does not restrict an individual's right to bring a case before the court, but rather promotes compliance with the principle of legal certainty and ensures discipline amongst the parties to the dispute.

Key words: *diplomatic service, civil service, procedural timelines, reinstatement of procedural timelines, valid grounds for reinstatement of procedural timelines.*

Процесуальні строки мають прямий вплив на можливість захисту прав дипломатичного службовця у судовому порядку. Дослідження питання строків, їх перебігу, об'єктивних причин для пропуску та можливості поновлення є завжди актуальним, а особливо в умовах воєнного стану, коли внаслідок непередбачуваних подій особа може не мати можливості вчасно звернутися до суду за захистом.

Строки, з одного боку, обмежують право особи подати позовну заяву до суду в часі, а з іншого, сприяють дотриманню визначеної законодавством процедури та запобігають перевантаженню судів. Їх існування є об'єктивною необхідністю. Однак норми законодавства потребують конкретизованості щодо хронологічних рамок, поважних причин пропуску строків та можливості їх поновлення.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. В українській юридичній науці питання процесуальних строків вивчалося загалом без диференціації на окремі категорії справ. Питання процесуальних строків в адміністративному судочинстві досліджували такі науковці як Я. Берназюк, М. Смокович, М. Сорока, І. Розум, М. Джафарова, В. Кравчук, В. Соколов та інші.

Проте станом на сьогодні немає комплексного дослідження щодо застосування процесуальних строків у спорах щодо дипломатичної служби. Це питання є актуальним і потребує особливої уваги з огляду на особливості цього виду публічної служби, вимоги до дипломатичних службовців, можливості захисту їхніх прав та наявність коротшого строку звернення до суду порівняно з іншими категоріями справ.

Мета статті полягає у здійсненні аналізу строків звернення до суду у спорах щодо вступу, проходження та звільнення громадян України з дипломатичної служби, порядку обрахування цих строків та можливості їх поновлення.

Виклад основного матеріалу. При поданні позову щодо вступу, проходження чи звільнення з дипломатичної служби важливим є дотримання строків, передбачених законодавством. Відповідно до ч. 1 ст. 122 КАС України позов може бути подано в межах строку звернення до адміністративного суду, встановленого цим Кодексом або іншими законами [1]. У разі пропуску вказаних законодавством строків особа чи суб'єкт владних повноважень можуть втратити своє право на звернення до суду, якщо немає жодних поважних причин для пропуску строків.

Відповідно до ч. 1 ст. 118 КАС України, процесуальні строки – це встановлені законом або судом строки, у межах яких вчиняються процесуальні дії. Процесуальні строки встановлюються законом, а якщо такі строки законом не визначені – встановлюються судом [1]. За ч. 2 цієї статті процесуальні строки визначаються днями, місяцями і роками, а також можуть визначатися вказівкою на подію, яка повинна неминуче настати [1].

Як відзначає Я. Берназюк, КАС України фактично ототожнює поняття «строк» та «термін» [2, с. 12]. Тому в контексті адміністративного процесу ці поняття можна вважати синонімічними. Водночас науковець проводить таке розмежування понять «строк» і «термін» в контексті адміністративного процесу: строками є часові періоди, що визначаються КАС України, іншими

законами або встановлюються судом, які вимірюються годинами, днями, місяцями та роками, мають початкову та кінцеву дати, що визначають їх межі, у яких можуть здійснюватися процесуальні дії, реалізовуватися суб'єктивні права та виконуватися обов'язки […]; термінами є конкретні моменти у часі, прив'язані до певної дати або події, яка має неминуче настати, що визначаються КАС України, іншими законами або встановлені судом, із настанням яких пов'язане виникнення або припинення суб'єктивного права або юридичного обов'язку учасника справи або суду [2, с. 14].

Як зазначалося в Постанові ВПВС від 04.10.2018 № 800/304/17, процесуальний строк – це проміжок часу після виникнення спору у публічно-правових відносинах, протягом якого особа має право звернутися до адміністративного суду із заявою за вирішенням цього спору і захистом своїх прав, свобод чи інтересів [3].

І. Розум зазначає, що процесуальними строками в адміністративному процесі є встановлені законом або адміністративним судом проміжки часу, що визначаються годинами, днями, місяцями і роками, а також можуть визначатися вказівкою на подію, яка має неминуче настати, з початком або закінченням перебігу яких пов'язано настання чітко регламентованих юридичних наслідків та в межах яких вчиняються процесуальні дії суб'єктами адміністративного процесу [4, с. 93].

Юридична природа процесуальних строків в адміністративному судочинстві полягає в тому, що вони: є фундаментальною правовою категорією, з якою пов'язуються юридичні наслідки; мають практичне значення для реалізації принципів правової визначеності, рівності та процесуальної дисципліни; забезпечують своєчасний судовий захист прав і законних інтересів осіб у публічно-правових спорах [5].

Строки в адміністративному процесі виконують такі функції: запобігають зловживанню процесуальними правами з боку учасників; сприяють усуненню перевантаженості адміністративних судів; дисциплінують учасників процесу; сприяють правовій визначеності процедури розгляду справ [6]. Також варто зазначити, що з перебігом строків змінюється статус правовідносин: зі спірних вони стають стабільними [6]. Як зазначається в Постанові ВС від 12.09.2019 № 826/3318/17 встановлення наявності чи відсутності порушеного права здійснюється під час розгляду справи судом по суті лише у випадку своєчасного звернення до суду або у випадку пропуску строку з поважних причин [7].

Відповідно до ч. 2 ст. 122 КАС України для звернення до адміністративного суду за захистом прав, свобод та інтересів особи встановлюється шестимісячний строк, який, якщо не встановлено інше, обчислюється з дня, коли особа дізналася або повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів [1]. Варто зазначити, що істотну роль грає точка відліку строку – момент, коли особа дізналася чи повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свобод чи інтересів.

Якщо позивачем виступає суб'єкт владних повноважень, то строк звернення до адміністративного суду становить 3 місяці, який обчислюється з дня виникнення підстав, що дають суб'єкту владних повноважень право на пред'явлення визначених законом вимог (за ч. 2 ст. 122 КАС України) [1]. Проте найчастіше у справах щодо дипломатичної служби позивачем виступає фізична особа – громадянин України. Відповідно до ч. 5 ст. 122 КАС України для звернення до суду у справах щодо прийняття громадян на публічну службу, її проходження, звільнення з публічної служби встановлюється місячний строк [1]. Тож можемо зробити висновок, що для більшості справ щодо дипломатичної служби встановлено місячний строк для звернення до суду.

В адміністративних справах можуть бути також і строки, передбачені будь-якими іншими законами України, крім КАС. Про це є пряма згадка в цитованій нами вище ст. 122 КАС України [1]. У справах щодо публічної служби зокрема часто застосовуються норми КЗпП щодо строків звернення до суду, які можуть мати перевагу над нормами КАС України. ВС у своїх рішеннях неодноразово зазначав, що положення статті 233 КЗпП у частині, що стосується строку звернення до суду у справах, пов'язаних з недотриманням законодавства про оплату праці, мають перевагу в застосуванні перед ч. 5 ст. 122 КАС України [8, с. 5].

Такий підхід раніше відповідав висновкам Конституційного Суду України. У Рішенні від 07 травня 2002 року № 8рп/2002, за змістом якого при розгляді та вирішенні конкретних справ, пов'язаних зі спорами щодо проходження публічної служби, суд, встановивши відсутність у спеціальних законах норм, може застосовувати норми КЗпП, у якому визначені основні трудові права працівника [9].

У статті 233 КЗпП було встановлено відмінні від КАС України строки для окремих категорій справ щодо дипломатичної служби, а також роз'яснено, що є моментом, коли особа дізналася чи могла дізнатися про порушення своїх прав: за ч. 1 цієї статті працівник може звернутися із заявою про вирішення трудового спору безпосередньо до суду в тримісячний строк з дня, коли він дізнався або повинен був дізнатися про порушення свого права, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті [10, с. 474–475, 11]. За ч. 2 ст. 233 КЗпП із заявою про вирішення трудового спору у справах про звільнення працівник має право звернутися до суду в місячний строк з дня вручення копії наказу (розпорядження) про звільнення, а у справах про виплату всіх сум, що належать працівникові при звільненні, – у тримісячний строк з дня одержання ним письмового повідомлення про суми, нараховані та виплачені йому при звільненні […] [11]. За ч. 3 цієї статті для звернення роботодавця до суду в питаннях стягнення з працівника матеріальної шкоди, заподіяної підприємству, установі, організації, встановлюється строк в один рік з дня виявлення заподіяної працівником шкоди [11].

Велика Палата Верховного Суду вважає, що чіткою та передбачуваною є позиція щодо необхідності застосування приписів статті 233 КЗпП під час визначення строків звернення до адміністративних судів для вирішення спорів, пов`язаних з недотриманням законодавства про оплату праці, в тому числі і за позовами осіб, які перебувають (перебували) на публічній службі (пункт 56) [12]. Однак якщо справа стосується не виплат, а оскарження законності звільнення з публічної служби, застосовується саме місячний строк відповідно до ч. 5 ст. 122 КАС України [13; 14].

Варто зазначити, що ч. 1 ст. 233 було визнано такою, що не відповідає Конституції України рішенням КСУ від 11 грудня 2025 року № 1-р/2025, з огляду на те, що працівник не має ніяких гарантій на поновлення строку звернення до суду та його право на оскарження обмежується. Також у рішенні КСУ зроблено висновок про те, що це положення обмежує в праві на оскарження осіб, які зіткнулися з триваючим правопорушенням, тобто тих, хто не отримує заробітну плату кілька місяців поспіль. Ч. 1 ст. 233 втратила чинність 11 грудня 2025 року, а отже більше не підлягає застосуванню [15].

Ключовою точкою відліку процесуального строку є момент, коли особа дізналася чи повинна була дізнатися про порушення своїх прав. З норм законодавства випливає висновок, що таким моментом є: момент вручення наказу (розпорядження) про звільнення; момент отримання письмового повідомлення про нараховані та виплачені суми працівникові чи час фактичного розрахунку працівника при звільненні (відповідно до постанови Великої Палати Верховного Суду у постанові від 13 травня 2020 року у справі №810/451/17 настання відповідальності роботодавця, передбаченої статтею 117 КЗпП України, пов'язане з наявністю таких юридично значимих обставин, як невиплата належних працівникові сум при звільненні та факт проведення з ним остаточного розрахунку [16]).

Також варто звернутися до окремих роз'яснень щодо моменту, коли особа дізналася чи могла дізнатися про порушення своїх прав. День, коли особа дізналася про порушення свого права – це встановлений доказами день, коли позивач дізнався про рішення, дію чи бездіяльність, внаслідок якої відбулося порушення його прав, свобод чи інтересів [17]. Про те, що особа дізналася про порушення своїх прав, може свідчити також: її особиста присутність при прийнятті рішення; прийняття рішення за участю особи; отримання поштового відправлення; настання дня, коли мало б бути прийнято рішення, однак воно не було прийнято; отримання розписки про одержання рішення; наявність доказів отримання кореспонденції; наявність акта (про відмову отримати рішення, надати пояснення, допустити до перевірки тощо) [17].

Також варто зосередитися на розмежуванні понять «дізналася» та «повинна була дізнатися». Перше поняття говорить про те, що особі достовірно відомий факт порушення її прав, а друге – про припущення, що права особи порушено. Постанова ВС від 23.04.2020 № 813/3756/17 зазначає, що «повинна» слід тлумачити як неможливість незнання, припущення про високу вірогідність дізнатися, а не обов'язок особи дізнатися про порушення своїх прав [6].

Також про те, що особа повинна була дізнатися про порушення своїх прав, свідчить відсутність перешкод для того, щоб дізнатися факт порушення [6]. Наприклад, якщо результати конкурсу публікуються на сайті відповідного органу, то особа повинна була дізнатися про порушення своїх прав, адже вона може в будь-який час відвідати цей сайт [18].

Стаття 123 КАС України описує алгоритм поновлення строків звернення до суду, якщо їх було пропущено:

1. Потрібно подати заяву про поновлення пропущеного строку звернення до адміністративного суду із зазначенням підстав пропуску та відповідними доказами (ч. 1 ст. 123 КАС України).

2. Якщо позов подано без заяви про поновлення пропущеного строку звернення до адміністративного суду, позов залишається без руху та дається 10 днів на виправлення недоліків (тобто на подання заяви про поновлення пропущеного строку) (ч. 1 ст. 123 КАС України).

3. Якщо заяву не буде подано особою в зазначений строк або вказані нею підстави для поновлення строку звернення до адміністративного суду будуть визнані неповажними, суд повертає позовну заяву (ч. 2 ст. 123 КАС України).

4. Якщо факт пропуску позивачем строку звернення до адміністративного суду буде виявлено судом після відкриття провадження в адміністративній справі і позивач не заявить про поновлення пропущеного строку звернення до адміністративного суду, або якщо підстави, вказані ним у заяві, будуть визнані судом неповажними, суд залишає позовну заяву без розгляду (ч. 3 ст. 123 КАС України).

5. Якщо після відкриття провадження у справі суд дійде висновку, що викладений в ухвалі про відкриття провадження у справі висновок суду про визнання поважними причин пропуску строку звернення до адміністративного суду був передчасним, і суд не знайде інших підстав для визнання причин пропуску строку звернення до адміністративного суду поважними, суд залишає позовну заяву без розгляду (ч. 4 ст. 123 КАС України) [1].

У законодавстві не встановлено конкретного переліку причин, які визнаються поважними для пропуску строків звернення до суду, що створює простір для дискреції суду. Тобто поважність причин вирішується на розсуд суду. На наш погляд, було б не зайвим доповнити КАС України статтею 123-1 із переліком поважних причин пропуску строку (наприклад, хвороба, мобілізація, необхідність здійснення догляду за близьким родичем, бойові дії тощо). Такий перелік має бути невичерпним, адже можуть бути і підстави, які законодавець не може передбачити заздалегідь. Це дозволить уникнути надмірної дискреції судової влади та випадків, коли адміністративний суд одного регіону вважає якусь причину поважною, а інший суд ні [19, с. 949–951].

Нині суди при визначенні поважності причин пропуску строку керуються законодавством та попередньою судовою практикою. Тому важливим є формування єдиного підходу щодо причин, які можуть бути поважними для пропуску строку, та доказів, які подаються на підтвердження таких життєвих обставин.

Судовою практикою сформовані такі критерії «поважності» причин: обставина (чи кілька обставин) ускладнює чи унеможливлює можливість вчинення процесуальних дій у вказаний строк; обставина виникла об'єктивно, незалежно від волі особи; обставина виникла чи тривала протягом строку, який пропущено; обставина підтверджується належними і допустимими засобами доказування [20].

Також при прийнятті судом рішення про поновлення строків грає роль поведінка позивача: активна чи пасивна [20]. Якщо особа робила все можливе, щоб встигнути подати позов, але не встигла через об'єктивні обставини, це активна поведінка. Наприклад, коли вона почала готувати позов, але її житло було пошкоджено

ракетним обстрілом за час перебігу строку, та вона долучила довідку Торгово-промислової палати конкретного регіону для підтвердження таких обставин. А посилання особою на незнання законодавства про строки є пасивною поведінкою [19, с. 949–951].

Також варто звернути увагу на правову позицію ВС у справі № 500/1912/22, де зазначалося, що сам факт запровадження воєнного стану в Україні, без обґрунтування неможливості звернення до суду саме позивачем у встановлені строки у зв'язку із запровадженням такого, не може вважатися поважною причиною для безумовного поновлення цих строків [21]. Тож важливо послатися в заяві про поновлення строку не на воєнний стан в цілому, а на конкретний випадок, який мав безпосередній вплив на можливість особи звернутися до адміністративного суду за захистом своїх прав вчасно.

Висновки. Процесуальним строком в адміністративному судочинстві є час, протягом якого позивач має звернутися до суду за захистом своїх прав. Найчастіше у ролі позивача у справах щодо дипломатичної служби виступає особа – дипломатичний службовець (чи колишній дипломатичний службовець). Саме тому в таких справах строк для звернення до суду є спеціальним та становить один місяць, відповідно до ч. 5 ст. 122 КАС України.

Ст. 123 КАС України передбачено алгоритм поновлення пропущених строків за наявності поважних причин. Однак законодавством не передбачено конкретного переліку причин пропуску строку, які є поважними. Причини поважності пропуску випливають з попередньої судової практики. Суд вивчає характер такої обставини, час пропуску строку та причинно-наслідковий зв'язок між обставиною та пропуском строку. А також бере до уваги поведінку позивача (активну чи пасивну).

Сам факт наявності воєнного стану та незнання позивачем законодавства про строки звернення до суду не є поважними причинами для пропуску процесуальних строків. А ось конкретна подія, яка унеможливила чи ускладнила подання позову своєчасно (наприклад, ракетний обстріл, пошкодження житла тощо), є поважною причиною пропуску строку.

Варто конкретизувати поважні причини пропуску процесуальних строків у КАС України та надати їх невичерпний перелік. Це мінімізує судову дискрецію та випадки неоднакового застосування норм права судами України.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 06.07.2005 р. № 2747-IV : станом на 31 груд. 2024 р. База даних «*Законодавство України*». URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15 (дата звернення: 01.08.2026).

2. Берназюк Я. О. Онтологічні питання строків в адміністративному судочинстві. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2018. Вип. 53, т. 2. С. 11–14.

3. Постанова ВПВС від 04.10.2018 № 800/304/17.URL: https://reyestr.court.gov.ua/Review/77286410 (дата звернення: 01.08.2026).

4. Розум І. О. Дискусійні аспекти поняття та сутності процесуальних строків у адміністративному процесі. *Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник «Повітряне і космічне право».* 2016. № 2 (29). С. 93–100.

5. Процесуальні строки в адміністративному судочинстві – нагадування Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції. Судова влада України. 3 липня 2025. URL: https://court.gov.ua/press/news/1841000/ (дата звернення: 01.08.2026).

6. Постанова КАС ВС від 23.04.2020 № 813/3756/17. URL: https://reyestr.court.gov.ua/Review/88886235 (дата звернення: 01.08.2026).

7. Постанова ВС від 12.09.2019 № 826/3318/17. URL: https://reyestr.court.gov.ua/Review/84196677 (дата звернення: 01.08.2026).

8. Соколов В. Строки звернення до суду у справах щодо проходження публічної служби. Верховний Суд. 2025. 11 с.

9. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним поданням Президента України щодо офіційного тлумачення положень частини другої, третьої статті 124 Конституції України (справа щодо підвідомчості актів про призначення або звільнення посадових осіб)

№ 1-1/2002 від 7 травня 2002 року № 8-рп/2002. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v008p710-02#Text (дата звернення: 01.08.2026).

10. Процько М. І. Строк звернення до адміністративного суду з позовом щодо виплати заробітної плати дипломатичних службовців. Актуальні виклики розвитку юридичної науки і практики в умовах воєнного стану та повоєнної відбудови: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції (2 травня 2024 року): ел. збірник. Київ: Видавництво Людмила, 2024. С. 474–475.

11. Кодекс законів про працю України: Кодекс України; Закон, Кодекс від 10.12.1971 № 322-VIII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/322-08#Text (дата звернення: 01.08.2026).

12. Постанова Великої Палати Верховного Суду від 11 липня 2024 року у справі № 990/156/23. URL: https://reyestr.court.gov.ua/Review/120426317 (дата звернення: 01.08.2026).

13. Постанова ВП ВС від 11 квітня 2024 року у справі № 990/135/22. URL: https://reyestr.court.gov.ua/Review/118465124 (дата звернення: 01.08.2026).

14. Велика Палата Верховного Суду висловилася щодо строку звернення до суду у спорах, що виникають щодо прийняття громадян на публічну службу. 14 травня 2024. URL: https://jurliga.ligazakon.net/news/227678_velika-palata-verkhovnogo-sudu-vislovilasya-shchodo-stroku-zvernennya-do-sudu-u-sporakh-shcho-vinikayut-shchodo-priynyattya-gromadyan-na-publchnu--sluzhbu (дата звернення: 01.08.2026).

15. Рішення Конституційного Суду України у справі № 1-7/2024 (337/24) за конституційним поданням Верховного Суду щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 233 Кодексу законів про працю України (справа щодо строків звернення працівника до суду про стягнення заробітної плати та інших належних працівникові виплат) від 11 грудня 2025 року № 1-р/2025. URL: https://ccu.gov.ua/sites/default/files/docs/1_r_2025.pdf (дата звернення: 01.08.2026).

16. Постанова Великої Палати Верховного Суду у постанові від 13 травня 2020 року у справі №810/451/17. URL: https://reyestr.court.gov.ua/Review/89819874 (дата звернення: 01.08.2026).

17. Кравчук В. Строки звернення до суду в адміністративних справах. Верховний Суд. 2020. 11 с. URL: https://supreme.court.gov.ua/userfiles/media/Prezentatsia_Kravchuk_1.pdf (дата звернення: 01.08.2026).

18. Постанова ВП ВС від 25.03.2020 № 9901/588/19. URL: https://reyestr.court.gov.ua/Review/88952199 (дата звернення: 01.08.2026).

19. Процько М. І. Поновлення строків звернення до адміністративного суду у справах щодо прийняття, проходження та звільнення з дипломатичної служби. *Юридична наука* в умовах глобалізації та євроінтеграції: виклики, цифровізація та права людини: матеріали Міжнародної науковопрактичної конференції (м. Київ, 1 травня 2026 р.) / упоряд. М.О. Денисюк. Київ: Видавництво Людмила, 2026. С. 949–952.

20. Постанова ВС від 27.11.2018 № 473/2236/17. URL: https://reyestr.court.gov.ua/Review/78159594 (дата звернення: 01.08.2026).

21. Постанова Верховного Суду від 29 вересня 2022 року у справі № 500/1912/22 (адміністративне провадження № К/990/20688/22). URL: https://reyestr.court.gov.ua/Review/106545406. (дата звернення: 01.08.2026).

Дата першого надходження статті до видання: 20.08.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 14.09.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 03.11.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)